

тѣ училища ся отдавахъ на тѣхъ, което, както видѣхъ читатели-тѣ, не е право.

Но също не е право и това дѣто вжтрѣ въ Габрово непріатели-тѣ на Г. Бурмова искахъ и искатъ да стоварятъ на него-вѣ повинность това побъркваиѣ : ужъ че отъ негово-то идваніѣ на сетиѣ ся закачили тѣзи неуредицы, че той по неуживчивый си характеръ и по личны страсти въвелъ раздоръ между учителя-тѣ, обидѣлъ нѣкои отъ по първы-тѣ и по вліятелны-тѣ хора и съ това навлякалъ на себе си тѣхно-то неблаговоленіѣ, хвърлилъ първы-тѣ сѣмена на раздоръ между гражданы-тѣ, и най послѣ, воденъ отъ корыстолюбіѣ, за славъ и по-голѣмъ платъ, оставилъ училище-то и станѣлъ причинѣ на негово-то разстройство. А за да оправдае тѣзи си непростителнѣ постѣпкѣ зель да обвинява тогозъ и оногозъ отъ членове-тѣ на общинѣ-тѣ и съ това постѣлялъ недовѣріѣ между попечители-тѣ въ Одессѣ и общинѣ-тѣ въ Габрово и станѣлъ причинѣ да ся прѣспѣятъ неблагопріятны слухове и да ся похули Габровско-то училище.

Не сме были отъ пріатели-тѣ на Г. Бурмова, но тамъ дѣто ся изискува строга истинна, и дѣто тя ни ся налага по длѣжности къмъ общо-то добро, никога, никоя страсть не ще прѣобладае надъ истиннѣ-тѣ както и никой страхъ и никой хатѣръ не ще ны занѣми да ѣ не исповѣдамы; и ный казувамы, че тѣзи обвиненія противу Г. Бурмова сѣ прѣтоварены, и колкото на лице да ся вижда нѣщо правдоподобно на това, въ сѣщность не е така. Не отказвамы че нѣкои работы не сѣ станѣли по това врѣме така както гы казувать, но казвамы че Г. Бурмовъ не е нарочно сторилъ това, нито е прѣдумысленно дѣйствувалъ съ таквѣзъ нѣкаквѣ цѣль; и зло-то което е станѣло не е станѣло ни отъ него ни чрѣзъ него, но всичко ся породи и прорасте отъ другы вѣнкашны, съвсѣмъ независящы отъ него причины.

Споредъ както ный сме забѣлѣжили, всичка-та повинность, всичка-та кривица за тѣзи бѣрקותи лежи въ духъ-тѣ на врѣме-то и въ неотразимо-то стеченіѣ на обстоятелства-та; не е лесно да ся бори чловѣкъ противъ прѣдразсудкы-тѣ на вѣкъ-тѣ. Не Бурмовъ но неспоразумѣніѣ-то, или по-ясно да кажемъ